

stillet op her igjen, vil jeg en bloc stemme for det.

Udvalg: Hvad den Skikkelse angaar, hvori det foreliggende Lovforslag er oversendt hertil fra Folkethinget, da falder min Mening om samme paa det Allernærmeste sammen med, hvad der igaar blev ytret af den høitæredede Minister og det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Madvig). Jeg anser Lovforslaget i denne Form for af flere Grunde at være ganske ubrugbart, for at være et driftigt Experiment, der kun vidner om, at man ikke behøver at være ledt for at være doktriner, og jeg kan paa ingen Måde gaa ind paa, enten at man skulde trede Undervisningen, eller at man skulde bortskære de 4 laveste Klasser, eller at man skulde gjenindføre Examinens Afholdelse ved Universitetet. — Hvad Tredelingen angaar, da er jeg ogsaa enig med det nys af mig nævnte Medlem (Madvig) dert, at den oldnordiske Litteratur ikke egner sig til at være det eneste Grundlag for en Dannelse. Selv om man her stod i Begreb med, ikke at indrette vort almindelige Undervisningsvæsen, men med at oprette et nyt Seminarium istedetfor et af dem, som man paa et andet Sted ikke har noget rigtig gunstigt Die til, et Seminarium for Uddannelsen af vore Højskolelærere, saa vilde jeg derfor dog finde, at det omtalte Dannelsesgrundlags Indførelse ved samme vilde være forfæltet. Mindre enig er jeg derimod med det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds i den Motivering, hvorigennem han kom til denne Mening, og hvorunder han kastede sine Blikke til forskjellige Sider. Med Hensyn til, hvad han i saa Henseende fremførte, skal jeg dog indskrænke mig til nogle spredte Bemærkninger.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Madvig) nævnte Skoleplanen af 1850, og det var jo naturligt, at han, under hvis Ministerium den et udgaaet, kom tilbage til den og til de Klager, der ere blevne førte over den. Det ærede Medlem veed nu, at jeg aldrig har hørt til dens vittre Tjender, men at jeg hvertimod altid har erkjendt, at den havde sine gode Sider. Jeg tror, at den, dengang den blev indført — det var, som allerede af

det ærede Medlem omtalt, i Virkeligheden ikke i 1850, men i 1843, hvilket jeg beder ret meget lagt Mærke til — var et ganske berettiget Forsøg. Man havde dengang gjort den Erfaring, at det ikke gif med særskille Realskoler hos os; vi havde ikke Raad til at have mange af dem — saa kunde det dog egentlig ikke nytte at have —, og Folk vilde ikke benytte de Realskoler, som vare indrettede; deres øverste Klasser kom til at staa tomme. Saa maatte man komme til det Forsøg, som blev gjort ved Skoleplanen af 1843, nemlig et Forsøg paa at indlemme en Del af de realistiske Fag i den almindelige lærde Skole. Jeg tror nu ganske vist, at man derved gif noget vel vidt og gjorde Fagene vel talrige, men paa den anden Side tror jeg, at det ærede Medlem, hvem jeg for nævnte, havde fuldstændig Ret i, at Planen ikke var ment saaledes, som den paa mange Steder blev udført. Det var dog ikke saameget, som den ærede sidste Taler (Drenbøll) merte, Lærerne af den gamle Skole, der brugte Planen urigtig, som netop Lærerne i de nye Fag, i Naturvidenskab og i Mathematik, idet disse ikke vidste at begrænse sig, men grebe for vidt om sig i deres Iver og derved fremkaldte Trængsel af Fagene og Overlæselse af Børnene. Denne Overlæselse er imidlertid netop ved Omsorg fra det samme ærede Medlems Side, til hvem jeg hidtil nærmest har henvendt mig, for den allervæsentligste Del bleven fjernet, saa at de Klager, som den sidste ærede Taler førte over den nuværende Overlæselse i Skolerne, virkelig ere overdrevne, navnlig da for de Skolers Bedkommende, hvor Mellemklasserne ere, hvad de skulle være, medens jeg indrømmer, at hvor Mellemklasserne ere daarlige, og hvor Disciplene derfor komme op i de høiere Klasser uden et tilstrækkeligt Grundlag for de Kundskaber, som de der skulle udvide, der fremkommer der en Trængsel i de øverste Klasser.

Rettelse.